

Arkiv för: Oktober [2007](#)

2007-10-31

□ 23:34:51, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jag är förutsägbar

På Facebook har jag haft quiz utlagt. Fyra olika. Tror minsann att jag nu kan lägga ut dem här med facit. Tillsammans beskriver de väl mig ganska väl. Några frågor/svar lägger jag inte ut på grund av att jag vill ha lite pseudoanonymitet i vissa frågor.

Vilket finskklingande andranamn har jag?

Joonas
Arto
Veikko
>>> Antero

När startade min blogg?

1997
1998
>>> 1999
2000

När flyttade jag till Göteborg?

1999
>>> 2000
2001
2002

Mina rötter?

>>> Sverige/Finland
Finland/Danmark
Sverige/Estland
Danmark/Sverige

Vilket drömyrke hade jag som barn?

>>> Präst eller nunna
Lastbilschaufför eller bagare
Frisör eller arbetsterapeut
Kirurg eller slaktare

Jo, jag ville bli nunna. Begrepp som manligt och kvinnligt hade jag inte lärt mig. Bodde bredvid ett kloster med nunnor som jag ofta såg som barn. Häftiga. Och häftig saab tyckte jag.

Första gången jag dök upp i en dagstidning?

Scoutläger i Degeberga
Ensam man bland kvinnor
>>> Gratulation på ettårsdagen
Bedragare i kvinnorkläder

Ettårsdagen var i Kvällsposten. Scoutläger i Degeberga var i Kristianstadsbladet. Kvinnorkläder stämmer delvis då jag var klädd så i en maskerad som kom i Kristianstadsbladet. Ensam man bland kvinnor var temat i SKTF-

tidningen. Men ettårsdagen var först.

Vilken ö har jag bott på?

Orust

>>> Hisingen

Öland

Åland

2000-2006

I vilken manskör är jag medlem av?

Hellamans drängar

S:t Pauli församlings kyrkokör

Blacknuss

>>> 92:ans gosskör

Vi var fyra karlar som gjorde ett bejublat framträdande inför enbart kvinnor typ 2001. Officiellt har vi aldrig upplösts.

Vilket tv-program har jag följt dagligen sedan 1999?

Bolibompa

>>> Våra bästa år

Glamour

Våra värsta år

Just nu väldigt roligt. Så sanslöst att jag blir avundsjuk på skådisarna. De måste ha väldigt roligt på sitt jobb.

I 10 års tid samlade jag på vad?

Ölburkar

Frimärken

>>> Amerikanska serietidningar

Använda trosor

Direktimporterade. Mestadels Marvels superhjältoserier.

Vad har jag aldrig ätit?

>>> Kräfter

Vildsvin

Älg

Lamm

Frågan är egentligen felställd, för jag har visst ätit kräfor. Kräftstjärtar. Så där geggamojs som är god att lägga på skinksmörgåsar. Men jag har aldrig ätit kräfter à la kräfts-kiva.

Varför döptes jag till Bert?

>>> Ömma modern tyckte det lät fint

Ingen som vet

Efter morbror Bertil

Ernie var svårt att uttala

Jag har ingen morbror Bertil.

Vad är det jag snusar?

General
>>> Grovsnus
Göteborgs Rapé
Choice

Pippi var min, vad?

>>> Nyftparakit
Undulat
Kanariefågel
Kakadua

Hon avskydde mig, lesbisk som hon var.

Vilket smeknamn har jag inte haft?

Pucko
Tjonasse
Jontas
>>> Jonte

Pucko kallades jag på jobbet i Kristianstad. Tjo'nasse av en barndomskamrat. Jontas av de flesta på nätet. Konstigt. Kanske kan bero på att min domän heter så. Nätvänner säger så, men ingen annan. Jonte har aldrig någon någonsin kallat mig och det smeknamnet ger mig rysningar.

Hur många styvsyskon har jag?

1
2
>>> 3
0

Jo, faktiskt. Men tror inte jag träffat dem alla.

När rattade jag en bil sist?

1988
>>> 1993
1999
2004

1993 var mitt sista försök till att vara bilinnehavare. Men en brinnande ladugård föll över bilen och sedan gav jag upp.

Vilket instrument spelade jag under många år?

Synth
Piano
Xylofon
>>> Elorgel

Fanns inte så mycket att välja på i hembyn. Jag minns inte hur många år jag höll på.

Hur ofta tar jag en spruta?

En gång per vecka
En gång per månad
>>> En gång per dag
En gång varannan dag

Bromsmedicin mot ms.

Vad har Gazzy officelt för färg på sin päls?

Svart
Grå
>>> Silver
Vit

Hur många nedslag per minut har jag på tangentbordet?

200
400
>>> 600
800

I extremfall har jag det - om jag hastighetsövningar på nätet.

Om jag inte hade ljugit på förra frågan - vad skulle det riktiga svaret vara?

260
>>> 360
460
560

I normalfall har jag sex nedslag per sekund när jag skriver. Det är ganska snabbt om man tänker på att det är i tjänsten jag har det samtidigt som jag skriver efter diktat (samma skrivhastighet som någon pratar). Får höra att jag är den som skriver snabbast på jobbet. Vet inte om det stämmer.

Hur dags går jag upp veckans alla dagar?

>>> 05.00
05.30
06.00
06.30

Tar jag sovmorgon brukar jag ligga till 05.15.

Vad gick jag runt i på 70-talet?

Cowboy boots
>>> Blå tofflor med stålhätta
Sandaletter
Blommiga tofflor

Min första hemsida låg på...?

Passagen
Angelfire
Yahoo
>>> Geocities

1999, under ett halvår kanske. Sedan blev det Passagen och Telia innan jag skaffade egen domän och eget webbhotell.

Färg jag avskyr?

Gult
Rosa
>>> Rött
Lila

Ändå är rött den vanligaste inredningsfärgen jag har i mitt hem. Men i klädväg skulle jag aldrig någonsin välja rött. Däremot så klär jag i lila.

Vad har jag sytt i syslöjden?

Neongröna byxor
>>> Rosa basker
Orange haklapp
Prickig slips

Den hade jag på mig vid avslutningen i nian.

När jag gick i lekskolan kom en ny frukt. Vilken?

>>> Kiwi
Clementin
Stjärnfrukt
Sharon

Jag vågade aldrig smaka. Numera är jag kiwiallergiker.

Vad har jag inte praktiserat som?

Frisör
>>> Vårdbiträde
Bagare
Lärare

Jag tvättade hår, plockade ur spolar, sopade, städade hos frisörskan. Hos bagaren fick jag baka både bröd och tårter samt backa bröd i plastpåsar. Och så har jag praktiserat för en sjätteklass. Men inom vården har jag aldrig praktiserat. Bara jobbat. Men aldrig som vårdbiträde.

I kaffet har jag vad?

Inget
>>> Mjölk
Mjölk och socker
Socker

Hur många lägenheter har jag bott i sedan jag flyttade hemifrån för 20 år sedan?

5
6
>>> 7
8

Tror jag att svaret skulle vara i min quiz. Sju hyreskontrakt åtminstone men bodde ett tag i kusinens lägenhet.

Hur många dagboksträffar har jag varit på?

2
>>> 4
6
8

Norrköping 2000, Ålandsfärjan 2001, Göteborg x 2 2001/2003(?).

Vilken sångerska tycker jag sjunger sämst?

Madonna
Kicki

>>> Carola
Cher

Hur många högskolepoäng har jag (enligt gamla systemet)?

20
>>> 25
60
85

Lite poäng, mycket kunskap.

Hur många ungar har Gazzy fött?

0
4
5
>>> 6

En dog, så i slutändan blev det fem som överlevde.

Vilken kvällstidning köper jag?

>>> Ingen alls
Aftonbladet
Expressen
Expressen och Aftonbladet

Vilken sjukdom misstänktes jag ha fått för ett år sedan (falskt larm)?

TIA
>>> Stroke
Livmodersframfall
Öroninflammation

Extremvariant av ms. Bara. Tror man.

Vad hette uppsatsen jag (och kollega) skrev på Förvaltningshögskolan i våras?

Öppen hjärtkirurgi understödd med hjärt-lungmaskin
Intrakardiell defibrillator (ICD), dyr men effektiv behandling
>>> Aterosklerotisk kranskärlssjukdom och dess riskfaktorer
Spontan kranskärldsdissektion, den fertila kvinnans plötsliga hjärtdöd

Den första låt jag lärde mig vissla till som barn var?

Lyckliga gatan
Tunna skivor
Waterloo
>>> Den vita duvan

Den låg på svensktoppen.

Vad hände när jag konfirmerade mig?

Prästen fick ett epileptiskt anfall
>>> Kyrkovärden föll nedför trappan i kyrktornet och bröt lårbenshalsen
Kyrkan fick utrymmas p.g.a. brand
Jag är inte konfirmerad

Det dunsade rejält i hela kyrkan och det var när jag redovisade mina kunskaper.

Vad sa tandläkaren vid mitt första tandläkarbesök som 5-åring?

>>> Håll käften, ungjäv!
Du har inga hål
Åh, vad duktig du var!
Du äter mycket sötsaker, va?

Min fars primära dödsorsak?

Hjärtinfarkt
Bilolycka
Stroke
>>> Lungcancer

Vilket språk har jag aldrig läst?

Danska
Finska
Franska
>>> Italienska

Danskan har kommit till god användning när jag skrivit diktat åt danska läkare.

På nätet kan man finna två ljudfiler där jag "sjunger". Vilka låtar?

En snapsvisa och Änglahund
En snapsvisa och Who let the dogs out
>>> En snapsvisa och Barbie girl
En snapsvisa och She bangs

Jag förtränger.

Jag har en kusin som just nu gör vad?

Skördar vattenmeloner i Australien
Går på Inkaleden
Uppträder på Broadway
>>> Läser till läkare i Kina

Hon bloggar.

Gazzy är en...?

Perser
Norsk skogskatt
>>> Chinchillaperser
Russian blue

Jag växte upp i?

>>> Tollarp
Kristianstad
Åhus
Huaröd

Flyttade när jag var 20 år.

Till lunch åt jag varje dag under min gymnasietid vad?

Ett äpple och kexchoklad
En apelsin och Ballerina
En morot och Geléhallon

>>> En banan och Käck

På Åhlens. Eller hette det Epa då? Kanske Tempo? Nä, Åhléns innan de tog bort matvarorna. Detta var 1986/1987.

Vad blev jag utkastad från efter en vecka?

>>> Söndagsskolan
Kyrkans barntimme
4H
Scouterna

Jag ifrågasatte varför man skulle be till Jesus och inte Gud.

Min farmor var...?

Diakon
>>> Frälsningssoldat
Kassörska
Kokerska

 • [Ändra..](#)

□ 17:39:45, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Känslostyrd

En timme för tidigt smet jag hem från jobbet. Tre anledning - viktigast först:

1. Jag kände mitt ansvar att skynda hem till Gazzy som kompensation till att jag försvann hemifrån så många timmar i går.
2. Jag kände abstinens som endast kunde bota av att komma hem och sätta på tvättmaskinen - jag hann ju inte i går. Projekt utforska tekniken fortlöper.
3. Jag kände sjukdom i form av fortsatt yrsel, nyttillkommen frossa men hetta i ansiktet, på gränsen till oanvändbara ben (nytt skov trots allt?) och begynnande huvudvärk samt lätt sprutläckage från magtrakten där [peristaltiken](#) inte behöver bromsa utan bara trycka på.

Lite, bara litegrann, typ pyttelite, skulle jag önska att man fick en liten spontan självantändning för att få upp värmen.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-10-30

□ 23:16:59, Kategorier: [Blogginlägg](#)

I rest my case

En fortsättning på [Jag bemöter ett personangrepp](#).

Min poäng var att visa på att journaldokumentation inte alltid uppfyller [Patientjournalagen](#). I en skrift från Socialstyrelsen - [Omfattning av administration i vården](#) - förtydligar man regelverket som ska följas.

Det är också av vikt att patienten kan ta del av de anteckningar som görs i journalen och förstå vad de innebär för hans del. I 5 § föreskrivs därför att journalhandlingar ska vara skrivna på svenska, vara tydligt utformade och så långt det är möjligt vara skrivna så att patienten kan förstå innebörden av anteckningen. **Den som svarar för uppgifterna i journalen måste därför bemöda sig om att utforma anteckningen så enkelt och lättbegripligt som möjligt. Patienten ska ha en reell möjlighet att själv kunna begripa vad som står skrivet i journalen. Uppgiften måste även utformas så att den är faktiskt läsbar för patienten eller andra som behöver ta del av journalen.** Den får därför inte skrivas för hand med svårläsbar stil. Det bästa är naturligtvis att anteckningarna skrivs på maskin eller i dator. Vissa daganteckningar som förs löpande och som måste skrivas för hand ska vara tydliga och **utan obegripliga förkortningar.**

Q för "kurator". r/t för "relaterad till". X-rökare för kryssrök... flåt, "extrökare". Som jag ser det bryter man mot Patientjournalagens intentioner och är därmed lagbrytare som riskerar patientens omvårdnad och behandling. Obegripliga förkortningar.

Syftet med en korrekt dokumentation är också tydlig:

I Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 1993:20) om patientjournalagen beskriver styrelsen inledningsvis syftena med att föra journal. Först och främst är journalen avsedd att vara ett stöd för den eller de personer som ansvarar för patientens vård och behandling. Den utgör arbetsverktyg och underlag för bedömning av de åtgärder som behöver vidtas av personal som inte tidigare träffat patienten. Journalen är också en informationskälla för patienten själv. **Den är vidare ett viktigt instrument i kvalitets-, säkerhets-, uppföljnings- och utvärderingsarbetet inom vården samt ett underlag för tillsyn och kontroll. Den kan även ha betydelse som underlag i olika rättsliga sammanhang och för forskningen.**

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

🕒 19:14:05, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Lång dags färd mot... sömn?

En regelrätt utskällning fick jag i dag. I kväll, närmare bestämt. Först går jag här hemma och dräller i sex dagar för att plötsligt försvinna till jobbet. Och inte en normal arbetsdag utan halva kvällen också. I tolv timmar har jag varit på jobbet - de sista timmarna utanför arbetstid då jag var med på ett fackmöte. Gazy gillade det *inte*. Hon började gorma på mig redan när jag öppnade ytterdörren. De sju minuter jag hittills varit hemma har hon också sprungit efter mig i panik över att jag kanske kan försvinna igen. Så fort hon sett var jag är - i vilket rum jag befinner mig i - har hon tvärnitat och coolt trippat fram till mig. Känslor vill hon inte visa, annat än upprördhet över hur jag kunnat ignorera henne en hel dag genom att inte behaga vara hemma och klia henne på magen. Fruntimmer!

Föreläsning nr 2 är avklarad. Dålig uppslutning (som vanligt) där så många som tre av potentiellt 25-30 st kom. Samma föreläsning ska jag hålla på torsdag. Jag hoppas fler letar sig dit då.

Hela dagen har jag varit yr. Med stor förväntan och förtjusning inväntar jag facit av det hela. Nytt skov? Stressrelaterat? Infektion i kroppen? Kanske rent av att det är en kombination? *klappar händer och studsar upphetsad*

Dags att varva ner. Om tolv timmar är jag åter vid årorna och hör pukslagen som leder min arbetstakt. Eller nåt.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-29

📅 22:08:10, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Om ms, mitt perspektiv

Jag har aldrig känt grupptillhörighet. Istället känner jag mig allierad från alla andra med en ms-diagnos. Varför vet jag inte riktigt, men tror det handlar om att jag är en individ med ett egenvärde där gemenskap enkom p.g.a. ms inte ger mig något. Jag känner andra personer med ms men det är inte avgörande. Det är inte därför jag är vän med någon som har ms - det handlar om personkemi och gemensamma intressen. Inte att man har en diagnos som skulle sammanföra en.

Men det finns ms-grupper och förmodligen tycker de att jag är en svikare. Jag deltar inte i diskussioner kring ms då det inte berör mig. Jag hoppas inte på bot (det är inte avgörande för min framtid). Jag önskar inte dela erfarenheter. Jag har dessutom en oförmåga att förstå de som tycker att det skulle vara en hemsk sjukdom och att det förstör hela ens liv och alla ens framtida planer. Att man får försaka något fundamentalt. Min inställning är "det är som det är, inget att göra åt mer än att anpassa sig efter situationen". Jag har aldrig sört att jag har ms, men heller inte jublat. Jag går vidare som individ och identifierar mig inte med ms samtidigt som jag inte låter det hindra mig från att vara den jag alltid varit. Ms är ingen stor sak. Säger jag just nu. Fortfarande, efter nio år.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

📅 16:40:47, Kategorier: [Blogginlägg](#)

I väntans tider

Tre badlakan. Tvätt och tork. Fem timmar och fyra minuter. *suck*

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

📅 11:42:35, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kan en man bli lyckligare än så här?

En egen fungerande tvättmaskin. Det är lycka. Och vuxenpoängsbarometern har fått fnatt.

Jag beställde en total installation. Det kostade en tusenlapp. För min del är det absolut värt det med tanke på att jag inte behövde göra någonting. Jag behövde inte dra avlopp. Jag behövde inte installera den fasta elen. Jag behövde inte lossa bultarna som håller trumman under transport. Jag behövde inte forsla iväg den gamla maskinen. Allt det ingick i tusenlappen. Jag betalar gärna för tjänster som jag ändå inte själv kan klara av.

Just nu kör jag ett program för att rensa maskinen från eventuella rester från fabriken.

Gazzy blev lite störd av ljudet från maskinen. Lite rädd. Lite osäker. Lite på spänn. Hon vänjer sig snart. Inte för att hon har så mycket att välja på. Jämfört med motsvarande kombimaskin som jag hade i förra lägenheten, så går den här betydligt tystare. Tacksamt eftersom jag lär få ha maskinen igång all tid jag är hemma. Inget är så tröttsamt som att lyssna på en tvättmaskin.

Ah, lunch! En härlig, mättande och näringsrik (??) frysrätt från Dafgård. Jag har inte tid att fixa någon ordentlig lunch, för snart kommer hemtjänsten. Tror jag. De har inte meddelat dag eller klockslag. Jag gissar.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

📅 07:11:44, Kategorier: [Blogginlägg](#)

I väntan

I förra veckan togs bommarna in till min gård bort. Några dagar senare kom de upp igen men på annat ställe. Nu är det totalt omöjligt att komma in till ytterdörarna. Det är inte allmän bomnyckel, utan en specialare där man får

deponera 800 kr för att få låna av bostadsvärden.

Det innebär att flärdtjänsten inte kommer in på gården. De ska ha nyckel men har det oftast inte. Varje taxibolag måste köpa denna specialnyckel till varje enskild bil/chaufför och det blir väldigt, väldigt dyrt. Ha i åtanke att jag åker flärdtjänst två gånger per dag och det är sällan jag träffar samma chaufför två gånger. Många bilar, med andra ord.

Det som dock oroar mig lite är att jag ska få tvättmaskinen i dag. Jag hoppas de inte behöver köra in till dörren för att kunna leverera. Det blir lite besvärligt för dem.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-10-28

□ 21:00:23, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jag bemöter ett personangrepp

asså ta mig inte fel, jag älskar när cyniska människor vältrar sig orgasmiskt i sin egen skrivkonst men finns det nån anledning att dra med sjuksköterskor i fallet? och att till och med hävda att i princip alla sjuksköterskor är såå? "Okej, så det är dumt att dra alla över en kam, men när majoriteten inte kan motbevisa mig så måste jag ha rätt" du kan inte använda din egen dumhet som argument, att dra alla över en kam ÄR korkat och det vet du. gå och dö

Tydiligen väckte jag känslor genom min bloggtext [Det ovårdade språket](#).

Låt mig besvara kommentaren här. Jag vet inte om jag kan ta dig fel eftersom du uttalar ett dödshot. Det är ganska rakt på och kan väl knappast misstolkas. Om du menar att jag är cynisk så stämmer det, men knappast i det här fallet. Och jag vältrar mig inte vällustigt i min egen förmåga till att behärska mitt modersmål och basala skrivregler på grundskolenivå. Jag är på intet sätt perfekt men anstränger mig åtminstone lite att inte framstå som en analfabet. Dock vidhåller jag att sjuksköterskor generellt sett har ett bedrövligt språkbruk i journaler. Säkert finns det en handfull som inte tillhör denna kategori, men än har jag inte upptäckt dem. Problemet är vida känt och det skapas särskilda arbetsgrupper på arbetsplatserna för att mota detta problem. För att inte tala om alla de skrifter Socialstyrelsen ger ut för att försöka få enhetligt termbruk inom vården med inriktning sjuksköterskor. Det som också är ett irritationsmoment är överdokumentationen som enbart handlar om osäkerhet inför regelverk. Lite ligger faktiskt på den enskilde att sätta sig in i termer, begrepp, stavning, förkortningar, hur man dokumenterar, för vem man dokumenterar. Ansvaret ligger inte på arbetsgivare eller utbildning.

Man kan också ha i åtanke att de läkarsekreterare som skriver journaler faktiskt inte har mer språkkunskaper än någon annan. Det går inte att säga "det är ju deras jobb att skriva korrekt". Alla personalkategorier inom vården dokumenterar i dag i någon form. Då kan det verka märkligt att man inte bättre behärskar språket, och man kan då också fundera på hur (om) de hade tillräcklig gymnasiekompetens till att komma in på en högskoleutbildning.

Anledningen till att jag inte vill dra alla över en kam beror på att det faktiskt finns individer som har svårt för språkbruk och de är förlåtna. Men när det genomsyrar till så stor del en hel yrkeskategori kan man börja undra vad det egentligen handlar om. Någonstans är det respektlöst att slarva, hitta på egna förkortningar eller inte ta reda på hur vanliga ord stavas. Dokumentationen ska trots allt sparas väldigt länge och borde vara så korrekt som möjligt. Mer korrekt än i dag.

Sedan har jag andra synpunkter på sjuksköterskor som grupp och deras mindervärdexkomplex gentemot andra yrkeskategorier inom vården. Det går jag inte in på här och nu. Tror dessutom att jag redan skrivit om det genom åren.

När jag säger att jag har rätt menar jag att att jag har rätt enligt de erfarenheter jag fått under mina 15 år i världen. Andra kanske har andra erfarenheter som då är deras syn och rättighet till uppfattning.

Och nej, jag tog inte illa upp av din kommentar men den krävde sitt svar. Men jag undrar fortfarande vad du menar med att jag använder min dumhet som argument. "Dumheten" grundar sig helt på sjuksköterskor dokumentation vilket torde visa på att det är deras brister jag använder som argument till att visa min verklighet. Gör sjuksköterskors bristfälliga språkkunskaper mig dum?

 • [Ändra..](#)

📅 18:23:11, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Powerpointpresentation

Jag sliter hårt. Jag sliter hår. Mest näshår, för det är det enda som växer på mig. *suck*

Nej, jag sitter och förbereder nästa veckas föreläsningar och det är svårt. Det jag ska föreläsa om tar sex timmar och jag ska få ner det till 1½ timme. Just nu ter det sig omöjligt. Men jag tror att jag kommit på en lösning. Jag delar ju ut åhörarkopior där all information finns. Det betyder att jag kan välja och hoppa lite i det jag berättar och istället hänvisa till åhörarkopiorna för sådant som inte är primärt väsentligt. Tror jag. Hur som helst tar det tid att göra sammanställningen. Hittills har jag kanske lagt ner 50 timmar och inte hunnit halvvägs. Och jag har bara i kväll och i morgon kväll på mig.

Äh, det är väl bara att skriva på. Låt fingrarna glöda! Och blöda...

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

📅 08:46:03, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En börda mindre

Tvättstugan har alltid gett mig ångest. Att behöva gå dit. Att behöva släpa långtradarlass med tvätt. Städa, torka efter både mig själv och (framförallt) andra. Hänga upp, plocka ner, vika, åter släpa hem långtradarlassen. Men i dag känns det nästan okej, för i morgon får jag min tvättmaskin. Förhoppningsvis är det lång tid innan jag behöver utnyttja den allmänna tvättstugan igen som mest är ett irritationsmoment (särskilt alla dispyter med andra). Tyvärr kände jag mig manad att tvätta i dag då man aldrig kan förutse hur den nya tvättmaskinen betar sig. Och jag vill inte stå i tvätt här hemma utan att finna någon ledig tid på veckor i stugan.

Dags att traska ut igen och tömma maskinerna. Lite glammigt. Känns som en avskedsturné till tvättstugan.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-27

📅 20:03:09, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Porrr-Jontas

En lugnare dag. Plånboken har varit ihopslagen hela dagen. Även om jag suktande kastat blickar på den uppslagna Jotex-katalogen och den eftertraktade gardinuppsättningen som varit pricken över i i mitt sovrum. Vinröda panelgardiner och fransgardiner med paljetter. Det hade passat så bra till min kristallkrona jag har i sovrummet. Och det vinröda överkastet. Och den vinröda mattan. Ska man nu ha ett porrrigt sovrum kan man inte ta i för lite. Eller mycket. Hur man nu ser på det. Risken är att 'more is less' och jag vill ha äkta bordellkänsla. Hm. Kanske jag borde skaffa spegelvägg och en 'pole'?

Jag brukar ju redogöra för mitt schema och all ledig tid jag har. Öh... Jag är nog en fridag i december/januari... Det här året är kört.

 [3 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-26

📅 20:33:59, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Konsumentsamhället

I går blev det tvättmaskin och fårskinnstoffer. I dag blev det ett par vinterskor, två par jeans, en jacka, en livrem och... nä, där tog det slut. Istället var jag på banken och satte in lite mer pengar på mitt konto. Men just nu finns där inget på min "behöver"-lista eller önskelista. Jo, kanske jag köper de där coola gardinerna hos Jotex. Och de där tröjorna på Ellos. Och den där tvättkorgen och torkställningen. Och så amatursladdar till mina taklampor.

Ooo... *tindrande ögon*

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

📅 14:26:48, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Tankar jag haft i ett par månader

Det har i dagarna gått 21 månader sedan min far dog. Vad jag kan förstå så avslutade jag dödsboets verksamhet i dag, d.v.s. jag är fortfarande juridiskt ansvarig men alla ärenden är nu avslutade. Kanske är det därför jag tänker så mycket på honom samt att det snart är allhelgonahelg. Ja, det är ju snart också två år sedan.

Lungcancer, spridd via lymfkörtlarna till levern. Under sina två månader från sjukdomsdebut gick det håll på tarmen varför en stomi fick läggas. Halvenstas ledde till att man fick sätta in metallnät i halskärnen så blodet skulle nå hjärnan. Det hände mycket. Fortfarande har jag svårt att dra allt till minnes, alla turer. Kaotiska månader.

Vår relation var komplicerad och inte särskilt rosenröd. Men jag saknar honom. Mer och mer. Först nu kan jag komma på mig själv att tänka att jag vill prata med honom i någon fråga. Berätta något. Göra honom stolt. Berätta om att jag träffat någon gammal gemensam bekant. Och så vidare.

Relationen är fortfarande komplicerad.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-10-25

📅 14:14:30, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Rik som ett troll?

I dag har jag varit och köpt en tvättmaskin, en kombi med torktumlare inbyggd. En sådan jag hade i min förra lägenhet. Men lite dyrare variant den här gången. Redan på måndag får jag den. Inte bara får, det blir total installation med el, vatten, avlopp plus att man kastar åbäket som står i badrummet i dag och som är trasig.

Sedan så är det ju torgmarknad också utanför mitt sovrumsfönster. Jag köpte ett par fårskinnstoffer för innebruk. Golven är kalla. Strumpor ger mig hudsmärtor, vilket vanliga kläder också ger men inte i samma grad (tack, ms).

Så de här fårskinnstoffsorna är perfekta om det inte vore för att de är så varma. Värme ger mig också svåra smärtor. Ack, det bästa hade varit att amputera (råkade först skriva importera - fort och fel) båda fötterna.

I morgon ska jag köpa skor, skor och skor. Och jacka, byxor, livrem. Och säkert något annat också. När pengarna tar slut kan man handla på kredit.

 [3 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-24

□ 15:10:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Bara att vänja sig, gilla läget

Äntligen en nyckel. Källarförrådet var tomt. Jag kan nu hänga på ett hänglås, men framför allt släpa dit allt som hör hemma där och inte i min klädkammare. Jag behöver ett förråd i markplan men det är flera års väntetid. Alla med handikappsanpassade bostäder ska ha förråd i markplan. Men det är brist på förråd. Och man kan inte officiellt anmäla sig till någon kö.

Kökslampan är fixad. Kupan i den takfasta lampan har inte gått att ta ner. Nu fick jag hjälp med det. Strömbrytaren på väggen är... inte bra, men bättre. Tänder man hoppar knappen ut efter ett tag. Inget som gick att åtgärda mer än ett rejält dunk i väggen.

Lamputtaget är också utbytt då förra inte gick att använda. Omodernt uttag där inten kontakt gick att köpa som passade. Uttaget slutade tillverkas för 25 år sedan. Så nu kanske jag kan få upp en kökslampa över köksbordet också.

Mitt badrumsgolv är felgjutet. Det är därför avloppsvatten inte går ner i golvbrunnen, utan hela golvet badar i vatten. Inget man kan göra något åt. Det får vara så. Att vattnet går in under mattan och skapar svartmögel är något man får leva med. Inte så länge, för man dör av det.

Jag vet inte... men ibland får jag uppfattningen av att jag bor i ett fuskbygge. Och att jag inte ska klaga då jag ska vara tacksam som fått en handikappsanpassad bostad. Sådant som är fel och som behöver åtgärdas fixar inte det kommunala bostadsbolaget. Jag får istället själv anlita hantverkare och själv betala för det. Tja, det har man väl råd med då hyran bara är 5 700 kr/månad för en tvåa?

 [4 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

□ 07:47:13, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Åtminstone vaken

Lite piggare. Jag tog helt enkelt sovmorgon ända till 6.30. Men nu är det full rulle. Jag väntar besök av fastighetsskötaren som jag efter ett år äntligen fått tag i. De ska byta lite eluttag i köket. Det är lite illa med belysningen. Och så ska jag få nyckel till mitt källarförråd. Nyckel fick jag för ett år sedan, mitt förråd var smockat av andras saker, det skulle tömmas, jag skulle kolla, låset var bytt till källaren och nu ska jag alltså få en uppdaterad nyckel efter ett år. Undrar om mitt förråd är tomt. Annars kan jag väl sälja parabeln som låg där på Tradera.

 • [Ändra..](#)

2007-10-23

📅 18:47:04, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Att stå över

Tanken var att jag i dag skulle tagit årets influensavaccin. Min intuition hindrade mig. Och det baserade jag på att jag är trött och sliten. I normalfall arbetar jag aldrig mer än tre dagar innan jag har en fridag. I normalfall arbetar jag inte hela 8-timmarsdagar. Det är inte normalfall. Jag har självmant ruckat på det hela och arbetat fyra 8-timmarsdagar, totalt 30 timmar. Det känns. Trött, frusen, huvudvärk, tinnitus på maxvolym. Jag har precis sovit ett par timmar - utan någon positiv inverkan. Min kompensation är att jag nu har sex dagar ledigt. Vila kan jag väl inte påstå att det kommer att bli. Snarare tvärtom. Jag belastar mig själv tungt. Och i detta vågar jag inte ta en influensaspruta. Det skulle förmodligen förvärra allting - jag har inget motstånd.

Betydligt sämre uppslutning på dagens föreläsning (fyra kom), men uppskattat enligt de närvarande. De som helt skolkat är märkligt nog de som drev igenom att jag skulle börja ge höstens föreläsningar. Men detta kommer bara att drabba dem själva. Hårt.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

📅 06:03:07, Kategorier: [Blogginlägg](#)

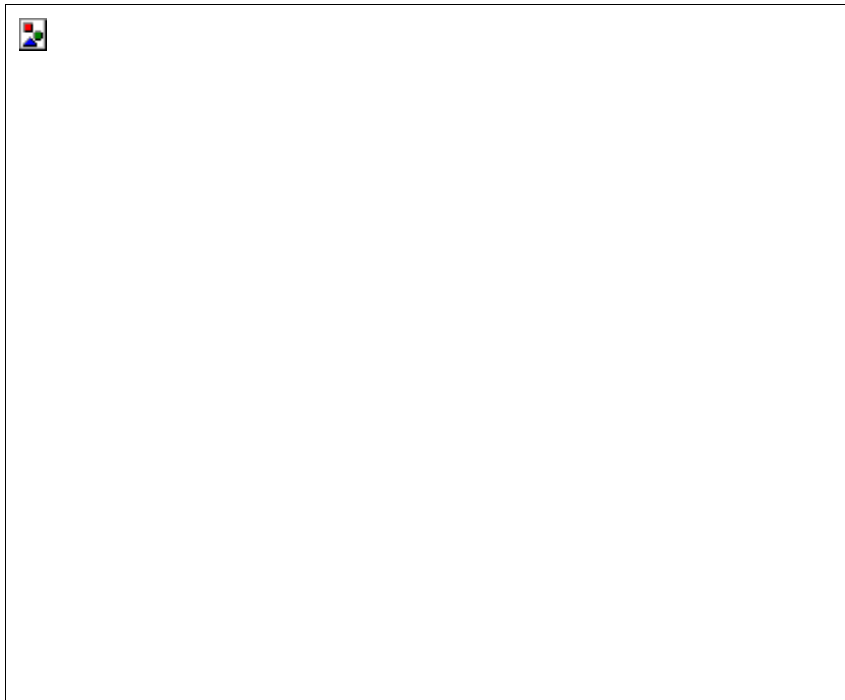
Mystery date

Gissa vilken reklamfilm som är original och vilken som är parodi. Det är svårt.

Reklamfilm 1

Reklamfilm 2

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-10-22

□ 22:16:29, Kategorier: [Blogginlägg](#)

7 sanningar

[Jerryponken](#) har utmanat mig. Svårt, för jag skriver ju alltid mina sanningar. Det kanske hade varit roligare att avslöja sju saker som jag ljugit om. För det finns säkert saker jag försökt slingra mig ur, men inte här. Skulle jag fantisera i min blogg skulle hela konceptet falla med skriva blogg. Men kan jag skriva sanningar om mig själv som jag aldrig skrivit om tidigare?? Okej, här kommer utmaningen...

Här är reglerna:

1. Länka till den som utmanat dig.
2. Berätta 7 sanningar om dig själv.
3. Utmana 7 personer i slutet av ditt inlägg.
4. Lämna ett meddelande till dem du utmanat.

Mina 7 sanningar:

1

Mitt förhållande till kosmos är lite obestämt luddigt. Det där med att jag skulle vara synsk skriver jag inte under på. Det där med intuition är väl däremot lite sant. Nej, min tolkning är mer att jag inte fördömer utan kan bedöma situationer och se möjliga utgångar. Lite inkännande, att se mönster, vara lite psykolog light, empatisk, men framför allt nyfiken och lyhörd.

2

Jag är motsägelsefull. Samtidigt som jag får höra att man ser vad jag känner, att jag visar känslor samt att det syns

vad jag tänker blir en kontrast till min känslökyla. Det sista är tolkningen av att jag aldrig, aldrig, aldrig gråter samt inte ömkar. Och med ömkar menar jag att jag inte skänker pengar till diverse välgörenheter, inte tycker om barn eller bryr mig om miljöfrågor. Vad det handlar om är att jag prioriterar vad jag lägger min tid och kraft på. I vissa frågor avskärmar jag mig då jag vet att det tar mer energi än vad jag kan uppbringa. Vissa saker lämnar jag åt andra, helt enkelt.

3

Det händer fortfarande att jag vaknar mitt i natten av ångest och sedan inte kan somna igen. Anledningen är mina traumatiska operationer, den senaste för tio år sedan. Jag önskar jag kan säga att det var den sista operationen. Narkos i sig ger ångest, det är en känd biverkning. Det brukar dessutom sitta i länge, men kanske inte så länge som mer än tio år. Det som komplicerar det hela är detta att jag får andningsstillestånd av narkos samt inte tål smärtstillande i form av morfinpreparat. Mina uppvak har varit jobbiga. Riktigt, riktigt jobbiga. Bara minnet av det hela ger mig ångest. Tokångest.

4

Bortsett från mina två operationer med efterföljande morfin har jag aldrig intagit några som helst narkotikaklassificerade preparat. Fast vänta, ingår inte Treo i det? Nej, det är Treo Comp. Jag kan pusta ut.

5

Jag kan inte spela poker eller busvissla. Ingen har haft viljan eller tålamodet att (under)visa mig. Jag klarar mig utmärkt ändå, men det känns ändå som om jag missat något av allmänbildning.

6

Under årens lopp har jag sökt massvis av högskoleutbildningar som jag dessutom blivit antagen till. Och som jag sedan aldrig påbörjat. Exempel är arbetsterapeut, biomedicinsk analytiker, sjuksköterska, personalvetare, hälso- och sjukvårdsadministratör, gymnasielärare, förskolelärare, med mera. Största anledningen att jag avböjt har berott på att jag inte kan (kunde) bestämma mig om det verkligen var något jag ville satsa på med tanke på att jag redan har en tung återbetalningsplan hos CSN.

7

Nu har jag haft ms i snart nio år. Det börjar skrämma mig något eftersom man efter cirka tio år brukar försämrans i någon form. Hur vill jag inte gå in på då jag inte vill tänka på det. Men det ligger där i bakhuvudet (förmodligen bokstavligen). Jag vill inte förlora den förmåga jag lyckats arbeta upp efter alla superskov jag hade 1999. Året då jag var totalförlamad (men kunde gå då musklerna låste sig - ingen muskelslapp förlamning), närmast blind (kunde stirra in i en glödlampa utan att kunna avgöra om den var tänd eller släckt), svåra smärtor, o.s.v. Jag vill inte tillbaka in i det. Då, 1999, kändes det okej, för jag hade ingen erfarenhet av vad det egentligen innebar mer än att det lite jobbigt fysiskt. Men det är sant när jag säger att jag inte anser min ms betungande mentalt. Det är som det är. Det ms gav mig är paradoxalt nog tillförsikt. En positiv anda. Tidigare var jag väldigt pessimistisk och negativ. Det är jag kanske i dag också, men det genomsyrar inte min person. Livet är gott om man bara accepterar sina förutsättningar. Låt mig få vara i det tillståndet.

Nu skulle jag länka till sju personer och berätta för dem att de blivit utmanade. Sorry, men här kommer sanning nr 8 om mig. Det är ingen överraskning för någon, men jag är lat. Jag orkar inte leta upp några offer men många tycker om att se sig själva som offer. Och de lär anta utmaningen utan att jag meddelar dem specifikt.

 • [Ändra..](#)

📅 18:22:28, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Det intresserar åtminstone mig

Få se nu... I dag gav jag höstens tredje föreläsning. Bara sju till inplanerade i höst. Det kan jag säkert utöka. Så jag kommer ännu mer efter i mina ordinarie arbetsuppgifter. Åh, jag längtar till onsdag. Då börjar mitt ledighetspass på sex dagar. Eller ledig - jag måste förbereda nästa veckas föreläsning. För jag ger bara en föreläsning vid två tillfällen. Så den vecka jag föreläser måste jag parallellt skriva ihop nästkommande veckas föreläsning. Det jobbiga med det är att få struktur. Tiden finns inte till eftertanke, utan jag får halvt om halvt improvisera. Och det går, om än knaggligt, eftersom jag kan mina ämnen. Men att göra det begripligt är lite svårare. Jag förstår vad jag menar, frågan är om andra gör det. Just nu är jag en dålig pedagog.

Oj, jag kommer ihåg alla mina föreläsningar jag gett sedan 2001.

Föreläsning 1: Multipel skleros (sekreterare) 2001
Föreläsning 2:Handledning av elever (sekreterare) 2003
Föreläsning 3: Nationellt kvalitetsregister (anpassat för sekreterare) 2005
Föreläsning 4: Nationellt kvalitetsregister (anpassat för sköterskor) 2005
Föreläsning 5: Nationellt kvalitetsregister (sköterskor) 2005
Föreläsning 6: Nationellt kvalitetsregister (sköterskor, uppdatering 1) 2006
Föreläsning 7: Nationellt kvalitetsregister (sköterskor, uppdatering 1 - en kom) 2006
Föreläsning 8: Patientklassifikation intro (sekreterare) 2006
Föreläsning 9: Nationellt kvalitetsregister (sköterskor, uppdatering 2) 2006
Föreläsning 10: Nationellt kvalitetsregister (sköterskor, uppdatering 2 - där ingen kom) 2006
Föreläsning 11: Verksamhetsstudie patientklassifikation (på universitetet)
Föreläsning 12: Nationellt kvalitetsregister (sköterskor, uppdatering 3) 2007
Föreläsning 13: Nationellt kvalitetsregister (sköterskor, uppdatering 3 - en kom) 2007
Föreläsning 14: Patientklassifikation del 1 (sekreterare) i dag
Föreläsning 15: Patientklassifikation del 1 (sekreterare) i morgon
Föreläsning 16: Patientklassifikation del 2 (sekreterare) nästa vecka
Föreläsning 17: Patientklassifikation del 2 (sekreterare) nästa vecka
Föreläsning 18: Patientklassifikation del 3 (sekreterare) om två veckor
Föreläsning 19: Patientklassifikation del 3 (sekreterare) om två veckor
Föreläsning 20: Patientklassifikation del 4 (sekreterare) om tre veckor
Föreläsning 21: Patientklassifikation del 4 (sekreterare) om tre veckor

Totalt ointressant lista, men för egen del är det intressant att gå bakåt i tiden. Och då hittar jag det här i mitt arkiv.

Det är kul att föreläsa. Men för 1½ timmes föreläsning tar förberedelserna cirka 100 timmar. *suck*

 • [Ändra..](#)

2007-10-21

□ 17:12:29, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Terminologirådet har tagit beslut

[Socialstyrelsen](#) rekommenderar att man inte ska använda ordet "[handikappad](#)" längre. Istället ska man använda någon av termerna "funktionsnedsättning" eller "funktionshinder". Det man ska observera är att dessa båda begrepp inte är synonymer. Nedsättning är personens oförmåga, hinder är omgivande miljö som begränsar person med nedsättning. Detta publicerade SoS den 11 oktober.

Och jag saknar redan begreppet handikapp. Det låter så dumt att säga att jag i dag är så trött att jag känner mig funktionsnedsatt. Men eftersom SoS:s ord är min lag så rättar jag mig naturligtvis efter denna rekommendation. För en rekommendation i SoS:s värld är i praktiken lag. Men endast riksdagen kan skapa lagar, så därför heter det rekommendation.

Jag rekommenderar sömn åt mig själv, men jag är en lagbrytare.

 [4 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-20

□ 21:59:13, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dagens rubriker

Tjejslakt och virvelpedofil. Aftonbladet slår knut på sig själva för att hitta på nya benämningar. Jag tycker det är enbart tröttsamt. Förmedla nyheter, inte nya ord.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

□ 21:46:32, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dagens dumheter

Hört i dag.

- Hon verkar mycket lyckligare nu.
- Ja, hennes pappa har nyligen dött.

- Skvaller är inte intressant, typ har fått barn, någon dött eller gift sig. I den ordningen. (*min glappande käft*)

- Hon ska snart ha barn.
- Det var till våren, va?
- Ja, om graviditeter brukar vara i 15 månader. (*jag igen*)

- Förr i tiden gifte man sig i svart klänning.
- Ja, och sedan begravdes man i samma klänning. Det borde man göra i dag också, för om inte annat så brukar stämningen ändå vara den samma. (*jag måste ha gått på högvarv*)

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

□ 16:01:48, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dagens stalker

I sju år har Märta ringt till mig. Larsson. Jag vet inte vem Märta Larsson är och hon vet inte vem jag är. Mer än att det är jag som svarar när hon ringer fel. Heter man Märta Larsson borde man inte få ha telefon.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

□ 14:20:06, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dagens insikt del 77390

Det engelska ordet för ansikte, face, uttalas likadant som fis på skånska.

 [4 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-19

□ 23:18:47, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Inför helgen

Nej, nu måste jag verkligen lägga mig. Jag drar ut på det då jag åter ska jobba helg. Senaste tiden har jag arbetat 2 av 3 helger. Den här helgen ska jag vara ersättare och får inte arbeta med mitt eget arbete. Det värsta med att hoppa in så här är att man aldrig vet vad som väntar. Kaos eller lugna gatan. Ingen aning. Lätt ångestframkallande. Det är väl därför jag inte lägger mig. Jag vill dra ut på lugnet, för det lär gå i 120 när klockan ringer. Men det ska nog gå bra.

Fördelen som jag ser med att gå in som ersättare är, förutom extra ob-tillägg, att jag får jobba närmare den personal jag så ofta i vanliga fall dikterar över. Jag tillåts vara en del av det löpande arbetet. Jag får en annan kontakt. Vi lär känna varandra bättre. Något som jag sedan har nytta av i ordinarie arbete. När jag började med mina nuvarande arbetsuppgifter, de jag haft nu i snart tre år, hade jag stark förankring med den personal jag tidigare jobbat med. Men jag sitter avsides, har andra arbetsuppgifter samt att personalstyrkan i mycket bytts ut på den här tiden. Jag behöver åtknyta min förankring i verksamhetens direkta arbete.

Så det är av egoistiska skäl jag släpper mitt eget arbete den här helgen. För jag vinner på det.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

□ 18:15:22, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Ansökan hamnade åtminstone inte i papperskorgen

Nej, jag hörde av mig för sent. Jag kom inte med i arbetsgruppen hos SoS. I den här vändan. Tydligt lär de återkomma i ett senare skede när de behöver utöka arbetsgruppen.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

□ 12:38:51, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fredagsnöje

Trippelpass i tvättstugan. Guuud, va' jag är trött! Som vanligt fick jag bära hem hälften dyngsurt då torkrum och tumlare inte rymmer allt jag tvättat. Kanske jag borde tvätta oftare men det är en omöjlighet. Jag arbetar, jag går på gym (och det producerar ännu mera tvätt), jag har hämnadtjänst, med mera. Tiden räcker inte. Kvällar vägrar jag ställa mig i tvättstugan (mycket ligister och skadegörelse) samt att jag inte orkar efter en dag fylld med annat. Usch, nu har jag huvudvärk. Måste vila lite. Snart börjar ett långpass på jobbet men sedan är jag ledig sex dagar. Då jag bland annat ska köpa en egen hett eftertraktad tvättmaskin och -tumlare. [Andra](#) köper onödiga saker som en [bil](#).

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-18

□ 17:54:01, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Hylla

Om man sitter ner och katten kommer och lägger sig till rätta på ens mage... behöver man gå ner i vikt då?

Frågeställaren vill vara anonym.

[4 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

🕒 13:35:02, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Atleten igång igen

En förmiddag på gymmet. Det var ett tag sedan sist men den här gången hade jag inte ett pseudoskov i vägen, utan kunde träna på normalt. Hela tiden har övningarna utökats och nu tar det drygt en timme att gå igenom allt. Det som får mig att svettas är dock att behöva ställa in maskinerna. Fysiskt ansträngande.

Okej, det känns lite i armarna nu efteråt. Jag råkade lägga på för mycket vikt i... öh, jag vet inte vad det heter. Det motsvarade armhävningar som man gör i stående och pressar en stång nedåt med ett viktmotstånd. Jag skulle visst ha 13 kg motstånd. Tror det blev 20 eller nåt. Varje gång jag pressade stången nedåt höll jag på att fara in i väggen. Inte lätt att hålla balansen när man ska stå stilla med lätt böjda knän och pressa raka armar nedåt. Men det kändes ändå gott, för det kändes.

Det som förvånar mest är att jag inte får ett gymkort som visar att jag är medlem. Istället ha jag fått ett anonymt passerkort då lokalerna är låsta. Och som jag inte behöver då jag fått kod och kan komma in på det sättet. För det är naturligtvis lite strul med flärdtjänsten. De vill att jag ska betala sjukresa (60 kr per tur) eftersom jag åker till sjukgymnastiken. De har inte förstått att det är ett företag jag åker till. Som har sjukgymnaster. Och som har privatgym. Jag går inte på sjukgymnastik. Nu är det så att jag har månadskort för flärdtjänstresor men är det sjukresa får man betala utöver detta. Men jag kan alltså inte bevisa att jag går på gym. De får helt enkelt tro mig på mitt ord.

Just nu lever jag i skräck. Flärdtjänsten ska förnyas och jag vet inte om jag får fortsatta resor. Annars hänvisar de till spårvagn vilket betyder att jag får sluta med gym. Och sluta arbeta. Bara gå hemma. För spårvagn är inget alternativ för mig. Vi får väl se om kommunen tycker att jag ska leva ett immobiliserat liv där jag inte kan förvärvsarbeta, få a-kassa eller ersättning från FK. Alternativet är socialen. Hemskt egentligen vilken maktutövning alla dessa myndigheter har. Okunskap kan få dem att tillintetgöra liv. Eller okunskap är det väl inte. Ekonomi och ovilja är väl ledstjärnorna trots att alla tjänar på att jag fortsätter arbeta och betala skatt och avgifter för att få skälig levnadsstandard.

[Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-10-17

🕒 23:12:50, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Offentlighet, olika aspekter

När är man egentligen en offentlig person? Jag tror att jag själv tillhör den kategorin och då syftar jag inte på att jag har en offentlig hemsida med en dito blogg där jag skriver om allt, högt som lågt.

Istället tänker jag på detta att jag så många gånger genom åren uttalat mig i offentliga sammanhang gällande min profession, mestadels tidningar med inriktning just profession. Det lustiga är att jag inte känner mig som en

offentlig person. Trots hemsida. Eftersom jag värnar om mitt privatliv så är det väldigt lite av mitt privata jag som återfinns här eller i de sammanhang jag uttalat mig i min yrkesroll.

Jag har nog aldrig berättat om hur många gånger jag tackat nej till att i officiella sammanhang uttala mig. Det händer några gånger per år att jag får erbjudanden om att vara föreläsare (utanför det som ingår i mina ordinarie arbetsuppgifter) i olika sammanhang. Det som oftast efterfrågas är att jag kan ge föreläsning kring hur det är att ha en kronisk sjukdom, men jag tackar kategoriskt nej. Jag ser mig inte som representativ eller som språkrör för en sjukdom som inte begränsar mig (mentalt). Men å andra sidan är väl därför man frågar mig - för genom det jag skrivit här på nätet ses som att kunna ingjuta tillförsikt hos andra i min situation och som har det betydligt värre.

Egentligen är det ganska komplicerat. Jag är minst offentlig här där jag skriver offentligt. Det är verkligen så att jag har olika roller i olika sammanhang. Jag har tre olika hattar jag skiftar mellan.

1. Bloggaren - jag har bl.a. radiointervjuats (år 2000).
2. Den med ms (vägrar skriva den ms-sjuka) - facket har skrivit om mig samt kroppsjournalen.se (finns inte i samma utförande längre) intervjuade mig 1999).
3. Läkarsekreteraren - det har skrivits om mig bl.a. i facktidningen och i Dagens medicin.

Dessa tre olika roller känns alla lätt obekväma. Jag försöker vara restriktiv i vilka sammanhang jag dyker upp då jag, som jag skrev ovan, inte känner mig representativ i alla lägen. Det viktigaste är vinklingen och syftet. Det ska leda till något gott - för andra. Det ska vara uppmuntrande men jag vill inte leverera pekpinnar.

Men min nätvaro ger också en annan offentlighet där jag brukar ställa upp - de privata mejlförfrågningarna där man undrar något för egen räkning. Till exempel ställer jag alltid upp för läkarsekreterare under utbildning. Ger råd, tipsar, stöttar, deltar i undersökningar. När det gäller ms kan jag bara besvara frågor som rör mig själv och mina erfarenheter. Jag kan inte komma med medicinska råd utan hänvisar då vidare. Och bloggaren... Ja, där får jag väl inga mejlfrågor direkt.

Det var en lätt omskakande insikt jag fick i kväll. Jag är officiellt en offentlig person och det var jag långt innan jag hittade ut på nätet om det sedan bidragit till att det hela accelererat. Och som sagt, lite obekvämt. Trots allt är jag en väldigt privat person. Även om det inte alltid märks så tydligt.

 • [Ändra..](#)

🕒 20:18:53, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Konsekvens av att vara trött - tankeverksamheten gör en loop

Undrar... kan man gå till plastikkirurgen och få ett punglyft à la bröstlyft? Googlar man så återfinns punglyft, men det verkar mest som om andra har samma funderingar som jag. Frågan är om det finns i realiteten att få. Tidigare har jag ju skrivit om att det skulle vara kul med ett pungimplantat så att man hade tre kulor att imponera med. Det kan inte handla om ifall det är etiskt eller ej, för plastikkirurgi är inte etiskt om det inte är medicinskt motiverat. Frågan är istället om det finns en marknad. Klart det gör...

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

🕒 19:08:37, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Andra spekulerar

Jag lever under dödshot på mitt arbete och mitt frånfälle är en tidsfråga. Det har jag fått bekräftat av arbetskamraterna.

Det hela började med att vi diskuterade att man kanske skulle skrivare en deckare. Då såg jag plötsligt klart, såg att jag var det självklara offret. Man kommer att hitta mig på jobbet en helg när där är få vittnen. Blodig kommer jag ligga över mitt skrivbord. Den uppenbara dödsorsaken kommer att vara trauma mot huvudet och ganska snart

inser man att mordvapnet är min egen klassifikationsbok (stoor, tung tegelsten till bok). Att mördaren hyst personligt agg gentemot mig kommer att avspeglas i att min krycka är uppkörd till skaflet i arslet på mig.

De självklara bakomliggande kandidaterna är:

1. Kollega 1 som känner sig förbisedd då jag fått "förmåner".
2. Kollega 2 som inte vill erkänna att jag arbetar med det jag gör.
3. Kollega 3 som är så innerligt trött på att höra mitt tjat och hänvisning till "regelverk".
4. Läkaren som av prestige känner att jag trampat på hans ömma tår genom att hänvisa till "jag har 20 poäng i detta, du har två timmar - vem har rätt om inte jag".

Men det kan vara vilseledande att tro att det har något med klassifikationer att göra. I mitt arbete som koordinator skaffar jag mig andra fienden.

1. X antal sköterskor som tycker att jag belastar deras arbete genom att påstå att de gör för lite och fel.
2. Kollegan på ett annat sjukhus som tycker att jag saboterar hennes arbete.
3. Läkaren som anser att jag tagit ifrån honom hans ansvar.

Ska jag vara ärlig så finns det förmodligen fler bakomliggande orsaker och fler mördarkandidater. Ingen behöver ju ha någon ursäkt till att tycka om mig. För det är det nog inte många som gör eftersom jag är en paragrafryttare och som visar missnöje genom att få personal att bryta ihop gråtandes.

Men i slutändan är det nog inte mord ändå. Jag kommer att iscensätta det hela i ett försök att ge dåligt samvete och misstänkliggöra alla som inte ville lyssna på mig. Som en hämnd för att jag fått bestående skador i form av tinnitus och minnesstörningar.

 • [Ändra..](#)

2007-10-16

📅 18:06:07, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dagen som varit

Jag sökte till Socialstyrelsen trots att jag inte har kattvakt. Den dagen, den sörjan. Annars känner jag mig ganska mör i dag efter att åter kämpat med arbete som hopar sig upp över flinten. Och schemat kastades om - jag ska jobba kommande helg också genom att täcka upp en vakans (mitt eget val) vilket då innebär att jag får försaka ännu mer av det jag hamnat efter med. Äsch. För eller senare ordnar det sig. Min egentliga deadline är i februari varje år. Men helsike vad jag har att göra i december/januari.

I dag har jag också bråkat med Skatteverket. Dödboet får tillbaka på skatten - snart två år efter dödsfallet. Men man betalar inte ut några pengar då det inte finns något bankkonto. Nej, självklart inte. Jag får inte hålla liv i ett konto så länge efter ett dödsfall när allting annat är avslutat. Och jag kan inte öppna ett konto i en avlidens namn. Lösningen blir att jag på Skatteverkets uppmaning skickar ett tiggARBREV för att få loss pengarna i form av ett utbetalningavi. Det värsta är att jag känner mig sniken, för det är egentligen inte mina pengar. Det är min fars. Men samtidigt vägrar jag låta pengarna gå till staten. Trots allt är det skatt min far betalat in, och för mycket. Jag får försöka se det som mitt arv, men det är svårt. Och jag tycker Skatteverket sköter det osmidigt. Om jag nu är juridiskt ansvarig för dödsboet kunde de väl helt sonika sätta in det på mitt konto istället för att få mig att känna mig dum och sniken.

I övrigt? Nu för tiden har jag inte mycket läkarkontakt på jobbet, men hade det i dag. Tänk, det är faktiskt de enda som visar någon form av uppskattning. De säger det. De visar det. I motsats till alla som bara gnäller på mig när jag gör mitt, och ibland deras, jobb.

 • [Ändra..](#)

2007-10-15

🕒 20:30:12, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Sista raden är det primära med detta inlägg

I min yrkesroll ser många mig som en kunskapsbank. Kanske för att jag lägger mig i hela tiden. I sådant som inte angår mig. Går jag på jobbet en liten socialrunda för att hälsa på tidigare arbetskamrater, så hör jag ofta frågor eller problem dryftas på platsen. Istället för att vara en tyst besökare så kan jag bara inte låta bli att lägga mig i, lägga in en åsikt eller förslag på lösning. Oftast p.g.a. att jag faktiskt sitter inne med lösningarna genom tidigare erfarenhet samt att mina kunskaper har ett brett spektrum när det kommer till sjukvårdsvärlden. Säg det jag *inte* varit med om. Och så har jag ett hästminne (men inte när det gäller saker jag upplever utanför arbetstid).

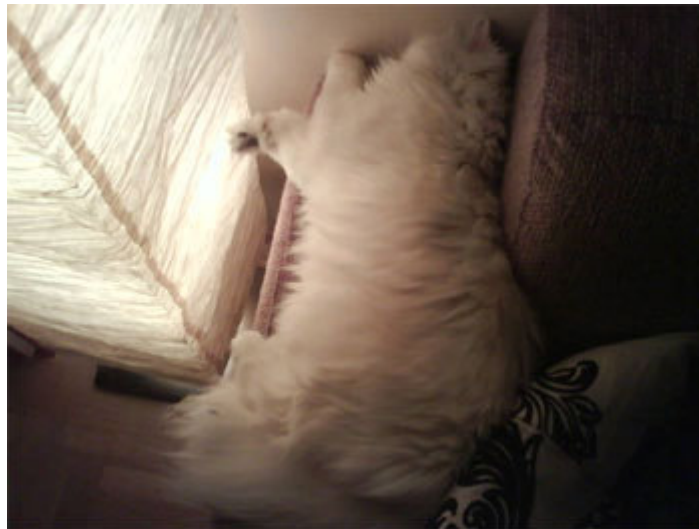
Men också jag har en kunskapsbank jag vänder mig till när jag har egna frågor eller vill fördjupa mig i något. Sjukvårdens övervakare: [Socialstyrelsen](#). Det finns så otroligt mycket publikationer där att fördjupa sig i. Och jag gör det. Läser lagtexter, rekommendationer, riktlinjer, statistik i form av tabeller och diagram, o.s.v. En gång i framtiden önskar jag att de vill bli min arbetsgivare. [Redan i dag finns där något jag skulle vilja göra hos dem](#), men det faller på en sak. Jag har ingen kattvakt.

[🗨️ 6 kommentarer](#) • [✎ Ändra..](#)

🕒 09:28:42, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Min dahling

Det är väldigt mörkt - både morgon, dag och kväll. Gazzy söker ljus. Tyvärr så alstrar inte lampan så mycket värme, men väl ljus. Gazzy slappar på soffans armstöd - så nära hon bara kan komma lampan.

[🗨️ 2 kommentarer](#) • [✎ Ändra..](#)

2007-10-14

🕒 20:29:14, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Slutbloggat?

Jag funderar på att radera hela bloggen och starta om från början. Bagaget börjar bli för tungt att släpa på. Kanske det skulle ge en nytändning om jag fick börja om och skriva samma saker en gång till utan att man fann dubletter i arkivet? Men just nu har jag inte tid. Kanske om jag har en sömlös natt.

 [4 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

📅 17:53:30, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Oktober

Det verkar som förgjort. Jag har inte tid att gå på gymmet. Hittills har jag gjort det en gång denna månad och frågan är om jag hinner mer. Det var körigt i september, men nu är det direkt löjligt.

Oktober:

1/10: Modern med sambo på besök och firande av födelsedag (inte min).

2/10: Arbete + möte.

3/10: Arbete + tandläkare.

4/10: Arbete.

5/10: Gym.

6/10: Ledig.

7/10: Tvättdag.

8/10: Sovdag (pseudoskovet på topp).

9/10: Arbete + föreläser.

10/10: Arbete.

11/10: Arbete + föreläser.

12/10: Sovdag (pseudoskovet slog undan benen på mig - bokstavligen).

13/10: Arbete.

14/10: Arbete.

Kommande:

15/10: Besök av hämndtjänst + fönsterputsare (ingen samordning).

16/10: Arbete.

17/10: Arbete.

18/10: Ordinarie arbetsdag - kanske ledig istället.

19/10: Tvättdag, trippelpass.

20/10: Ledig, ev. arbetsdag.

21/10: Ledig, ev. arbetsdag.

22/10: Egentligen ledig, men arbetar + föreläser.

23/10: Arbete + föreläser.

24/10: Ordinarie arbetsdag - kanske ledig istället.

25/10: Ordinarie arbetsdag, men är ledig p.g.a. besök.

26/10: Ledig, har besök.

27/10: Ledig, har besök.

28/10: Ledig.

29/10: Tvättdag, hämndtjänst, ev. gym (som är inbokat men som jag måste flytta).

30/10: Arbete + föreläser.

31/10: Arbete.

Problemet är att mina enda lediga dagar är vissa söndagar. Den enda dagen i veckan som gymmet är stängt. Aaargh! Lösningen får bli gym efter arbetsdagens slut även om jag vid den tiden på dygnet är komatös, tappar minnet, går fel, kan inte gå normalt, röra mig normalt. Tjoflöjt!

 • [Ändra..](#)

2007-10-13

□ 20:21:54, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Mina engelska yrkestitlar

Ah, jag har en engelsk titel också. [Clinical Coder](#). Trevligt att veta om jag mot all förmodan skulle få göra visitkort. Och där kan jag lägga till [Certified Medical Assistant](#) och [Coordinator of Registers of Information and Knowledge](#). De finns inte riktigt i svensk betydelse, men det är så nära man kan komma, när man ser till utövandet. På svenska; professionell kodare, läkarsekreterare och koordinator kvalitetsregister. Öh, hur hinner jag på 75 %? Och så är jag ju handledare. *suck* Nej, jag känner mig inte splittrad. Alla har väl fyra arbetsuppgifter på en gång? Själv trivs jag med det, om det inte vore för ett par saker... lön och arbetsmiljö.

 • [Ändra..](#)

□ 18:44:52, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Skadeglädje

Intressant diskussionämne vid frukostbordet på jobbet. Jag som sekreterare har mer betalt än nyutexaminerade sköterskor. Trots att jag är underbetald med 5 000-7 000 kronor per månad, så känns det rätt så gott. Bwahahaha!

Ska man konstatera något så är det att utbildning inte lönar sig lönemässigt. Kunskapsmässigt är också tveksamt. Säger jag bittert av erfarenhet, både för egen och sköterskors skull.

 • [Ändra..](#)

2007-10-12

□ 15:26:04, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Hängigt efter gårdagens smäll... egentligen hela veckan

Det känns som om jag visnat i knapp. Jag får aldrig blomma ut.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-10-11

□ 17:24:44, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Hänsynslöst, utsiktslöst, sanslöst

Min tid är inte värdefull. Jag kan förstå att förhinder uppkommer, men att veta om det utan att berätta för mig? Dagens föreläsning; en kom. De 55 som uteblev... alla kan inte ha fått förhinder då deras chefer avsatt tid till obligatorisk närvaro på mina föreläsningar. Som nu inte återkommer förrän till våren - tidigast. Egentligen ska jag väl inte bry mig, jag får betalt ändå även om jag fått försaka massvis av mina andra ordinarie arbetsuppgifter bara för att kunna sätta samman föreläsningen, planera och boka lokal, o.s.v. Men problemet kvarstår - de måste gå på mina föreläsningar. För sin egen skull. För min skull. Problemen kan man läsa om i bl.a. [Öppna jämförelser](#). Och det kvarstår följande år också tack vare dagens ointresse.

Jag vet inte... spär detta på mitt sköterskeförakt? Näää... Det är ju de som föraktar mig. Jag står ju under dem i näringskedjan.

En sköterska sökte upp mig efteråt och bad om ursäkt. Det gladdde mig.

 • [Ändra..](#)

2007-10-10

🕒 23:15:48, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Utdraget

Jag erkänner aldrig fel. För jag har aldrig fel. Det är bara så, även om jag har fel. Men teoretiskt sett så är jag storsint och kan erkänna mina fel, de som jag aldrig har. Och jag har väldigt stor självinsikt och kan säga att jag faktiskt har fel i det jag påstår. Men egentligen så har jag rätt.

Bara en liten text för att dra ut på sänggåendet. Jag vill inte lägga mig än, men måste. Då det blev en kort arbetsdag så blir den desto längre i morgon då jag åter en gång ska ge en föreläsning. En repris av gårdagen. Trots repriseringen måste jag säga att jag har ett väldigt omväxlande och flexibelt arbete. Jag skulle inte stå ut med att göra samma sak dag efter dag. Det är väl därför jag försöker utveckla mig själv hela tiden och införskaffar mig nya kunskaper hela tiden. Just nu väntar jag med spänning på en bok jag beställt till jobbet - Socialstyrelsens och Sveriges kommuner och landstings Öppna jämförelser. De knappt 190 sidorna finns på nätet men svårläst i det formatet. Åh, hoppas boken kommer i nästa vecka! För där finns en beskrivning som visar vad jag gör.

Jag har sagt det förr. Nörd. Ingen delar mina intressen.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

🕒 20:21:45, Kategorier: [Blogginlägg](#)

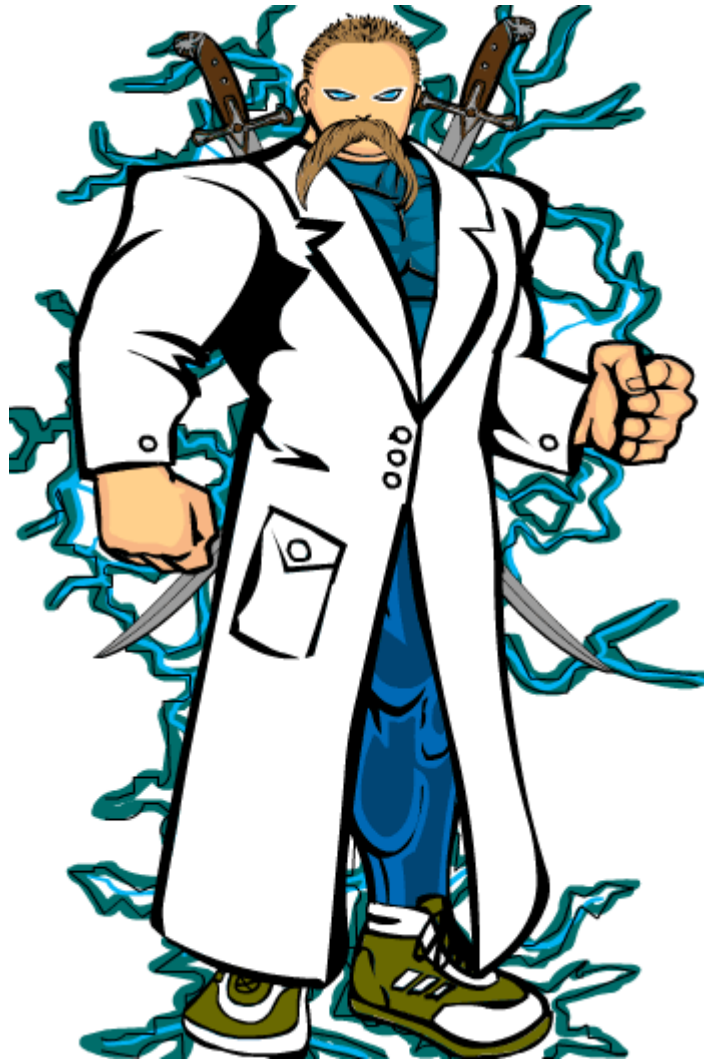
Doc

Det var länge sedan någon kallade mig för dr Jontas. En förklaring skulle kunna vara att jag inte är doktor. Hur och när jag började kallas för det minns jag inte. Senast i går fick jag höra på jobbet att jag vet och kan allting (om sjukvård) vilket inte stämmer helt. Kanske jag kan mycket om väldigt lite. På ytan. Jag är intresserad av sjukvårdsfrågor, organisation och regelverk. Därför kanske jag kan mer än genomsnittet, men inte allt. Absolut inte. Och absolut inte om sjukdomar även om jag rådfrågas titt som tätt.

Men jag måste erkänna att jag tycker om att kallas för dr Jontas. I går insåg jag också var min kunskapsnivå ligger. Snäppet över en sjuksköterska och tio pinnhål under en läkare. Ungefär. Om jag får överdriva (det får jag, det här är min blogg). Egentligen borde jag protesterat och tillrättavisat det jag fick höra av sköterskor i går, men avstod. Jag är trots allt "bara" en sekreterare. Med storhetsvansinne.

Problemet är att jag kanske vet saker, men kan inte bevisa det i form av kunskapsmässig utbildning. Äsch...

Så, nu har jag gullat lite med mitt ego. Dags att åter mässa jantelagen.

  [Ändra..](#)

🕒 05:49:22, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Korsande tankar

Ännu en dag av fasa. Ännu en dag av prestationer. Ännu en natt med fyra timmars nattsömn. Jag kan inte göra så mycket av det faktum att jag väcks för tidigt av störande omständigheter, i dag av en kräkattack. Ibland samlar jag på mig lite väl mycket slem i luftvägarna som retar kräkreflexen när jag sover. Tröttsamt. Och inget jag kan göra något åt. Och inget någon vill läsa om.

Fem timmar senare... Det blev knappt fyra timmar på jobbet - sedan orkade jag inte mer. Sömn står på mitt schema. Arbeta in förlorad arbetstid står på schemat en annan dag.

Tid är åter en bristvara.

I går kväll räknade jag på hur mycket mindre jag tjänar brutto per månad genom att vara förtidspensioner 25 % jämfört med att vara frisk och jobba 100 %. Där jag ändå räknar in förtidspensionen 25 % plus lön 75 % plus försäkring. Tre tusen per månad. Det är månadsförlusten. Självklart ska man inte inte få ut motsvarande heltidslön vid sjukdom, men jag tycker ändå att det är orimligt stor skillnad. Enda fördelen är att den nya skattepolitiken ger mig mer netto än tidigare. Men den största paradoxen är att oavsett hur många procent man arbetar så ska man prestera lika mycket som en heltidsanställd. Åtminstone är det vad jag gör. Den andra paradoxen är att om jag

arbetat heltid skulle jag förmodligen inte orka prestera motsvarande heltid men jag skulle få lön för det. Jag kan inte se det som logiskt. Lönesättningar borde inte gå så mycket på hur många timmar man jobbar, som på vad man presterar. Det skulle innebära att en heltid kanske skulle ha mindre i lön än en som jobbar 75 %. Där skulle ligga mer rättvisa i det, men vi har inte och har aldrig haft en sådan lönebild i samhället. Jag inser också att det skulle vara svårvärderat och att det är lättare att räkna lön i procent av tid än procent av prestation. Men ändå...

[2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-09

□ 23:30:08, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Inte bara karbonpapper

Där var tv-reklam för Önos i kväll. Jag blev så nostalgisk! Undrar varför?

Tjugo år av direktreklam?

[Kommentera](#) • [Ändra..](#)

□ 20:55:58, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Ett oroande sportintresse - tassboll

När jag i morse skrev om vilken störd nattsömn jag fått, glömde jag nämna det sanslösa. Jag kunde inte somna, men Gazzy låg så fint bredvid mitt huvud och sov. När jag äntligen lyckas slumra till, kände jag att det var något med min fot. Något konstigt. Åh, det var bara Gazzy. Hon hade gått och hämtat en av sina bollar, burit upp den i sängen, satt och sparkade på den. Med min fot som bollplank. Fram och tillbaka sparkade hon bollen mot min fot. Hon vet då att roa sig när hon tror att jag sover. Men efter en stund flög bollen ner på golvet och då kände också Gazzy att det var dags att åter lägga sig och sova. Därefter fick vi sova fyra timmar innan gaphalsen satte igång ute på torget.

[Kommentera](#) • [Ändra..](#)

📅 19:15:29, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En ständig kamp

Dagen i övrigt...

- Morgonchauffören kom gående. "Bilen är där ute" och jag trodde man syftade på att han parkerat utanför bommen in till gården. Nej, där var ingen bil. Vi fick gå vidare. På torget hade han parkerat. Det där "från dörr till dörr" är mycket ungefärligt.

- Mina kollegor intresserar sig för de föreläsningar jag ska börja ge om två veckor, genom att redan nu fråga en massa. Och jag förklarar glatt. Frågan om budskapet går fram och leder till någon förbättring till det positiva.

- Löneutfallssamtal. Öh, jaha. Jag kan inte få betalt för de avancerade arbetsuppgifter jag har eftersom jag har en grundanställning som inte berättigar till den lönenivån. Logiskt? Och byter jag jobb får jag inte löneförhandla utan ska behålla den lön jag hade/har som tillhör min grundanställning från 2000. En tjänst som jag inte ens i dag återfinns på.

- Föreläste för sjuksköterskor i dag. Fem av 40 kom (varav jag fick ringa efter tre). Det ser jag som hög närvaro jämfört med tidigare års uppslutning. Eller brist på. Men jag kan väl inte ha synpunkter eftersom föreläsningen inte är på mitt initiativ. Det handlar ju bara om min tid. Som jag nästan får betalt för.

Ibland känns det mesta väldigt hopplöst. Någonstans tar också mitt engagemang slut och jag resignerar. Den dagen kan man ringa Fonus å mina vägnar. Inget jag gör, inget jag säger, leder till något.

Jontas goes political ...privatisera nu!

 • [Ändra..](#)

📅 17:55:37, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Karbon - jag har skrivit detta förr

Karbonpapper. Ett ord som plötsligt korsade hjärnbalken och ställde till oreda. Jag saknar tiden då en kopia var en kopia. Allt vi skriver ut på skrivare i dag är kopior av original som finns lagrade i datorn. Det är inte många år sedan jag skrev med karbonpapper. Kopiorna blev flammiga och alla stavfel var synliga (kopieringsmaskin var inte så vanligt). Originalen hade raderpenna fixat till. Det gick utmärkt även på skrivarutskriften ända tills laserskrivaren kom. Tipex var också en ständig följeslagare. Och färg- och raderband till skrivmaskinen.

Hur gammal känner jag mig efter ovan minneskavalkad? Tja, men det var ju så det gick till förra årtusendet.

När **jag** började skriva på skrivmaskin var jag cirka 5 år. Manuell skrivmaskin med färgindränkta färband i svart och rött. Elektrisk dito fanns också men var inte riktigt avsedd för mig förrän jag läste maskinskrivning på högskolan (typ 1985). Fast då var det kolband. I dag finns bokstäverna inte kvar då kol torkar och faller av efter ett par år.

På gymnasiet (1986-1988) hade vi både maskinskrivning och ADB-behandling (dator, alltså). Dessutom hade vi maskinräkning, d.v.s. vi satt med räknemaskiner med remsa och slog in siffror för glatta livet. Fingersättningen var viktig både i skriv och räkne. Det jag minns av ADB var att vi fick göra egna databaser. Hur det gick till minns jag inte. Dock kom det mesta till användning när jag jobbade som kontorist 1988-1989. Redan då gjorde jag brevmallar i datorn (en Ericsson).

Komvux 1989-1991 hade också lektioner i maskinskrivning och ordbehandling (WordPerfect, föregångaren till Microsoft Word). Samma sak när jag 1991-1992 utbildade mig till läkarsekreterare. Maskinskrivning och

WordPerfect.

Och i arbetslivet var det åter skrivmaskin då datorer inte direkt fanns till en början med. Åtminstone inte inom sjukvården. Jag minns att jag våren 1993 fick se Windows 3.x för första gången - hos Arbetsförmedlingen. Ungefär samtidigt fick vi EN dator på kliniken jag arbetade vid. Med WordPerfect. Journalmallarna var väl inte världsbäst och jag var den enda som gick över till datorn från skrivmaskin, när jag fick tillfälle till det. När jag slutade 1999 hade man precis fått datorer till alla och med någon Windows-version jag inte minns. Windows95?

Så kom jag till Gbg och där var också Windows95. Och laserskrivare! Men skrivmaskinen fick stå kvar eftersom remisser har karbon och det gick inte i laserskrivaren. Först 2004 fick vi datajournal och numera ska inget skrivas ut på papper. Okej, jag skriver ut enormt mycket på skrivare, men så jobbar jag ju inte som sekreterare längre - jag har andra ändamål.

Annars är det väl lite sorgligt. Inte för att jag vill återgå till något gammalt, men lätt nostalgisk blir jag. Som av tanken på karbon. Och tipex. Och färgband. Tyvärr är vi kanske lite väl snabba med att kasta ut allt det gamla. Det var jag som tog initiativ på jobbet att skrota skrivmaskinerna. Men som ett minnesmärke av en svunnen tid kanske man borde sparat dem? För utvecklingen går i en rasande fart. Det är då det är så lätt att bli nostalgisk. Över något som försvann för bara tre år sedan.

Jo, en sak saknar jag. Riktiga maskinskrivna brev med uppställning på rätt sätt. De brevmallar som finns i både datajournaler och i Word är förskräckliga. Och fel. Och fula.

Men där finns andra också som inte riktigt hänger med i utvecklingen. Jag fick hjälpa en handfallen doktor i dag som inte kunde låsa celler i Excel. Numera hör det väl till allmänbildningen. *suck* Hur kan man känna sig både gammal och ung samtidigt? Och jag måste hänga med i utvecklingen i ytterligare *räknar* 30 år innan pension. Klarar jag det? Eller ska jag också bli en handfallen... inte doktor... vad tusan är jag?! Koordinator.

 • [Ändra..](#)

📅 06:13:09, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Morgonseg

Om en timme ska jag vara på jobbet och borde därför verkligen stå i duschen just nu. Men det känns så segt. Och det är en lång dag eftersom mina föreläsningar sätter igång i dag. Är jag förberedd? Är jag redo? Har jag stålsatt mig? Vet ej. Kanske jag kommer att vara något smågrinig efter att ha fått nattsömnen störd vid ett antal tillfällen. Utanför mitt sovrumsfönster (torg utanför) har en gubbe gapat om "du är en jävla hora" och så har man hört en kvinnoröst svara. Jag vet inte hur många timmar de höll på. Nu är det tyst, jag är trött och jag ska blöta ner min lekamen. Dagen börjar. Nu.

 [1 kommentar](#) • [Ändra..](#)

2007-10-08

📅 18:49:20, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Lokala nyheter

En chockerande nyhet i Kristianstadsbladet. [Pelles Pizza har gått i konkurs.](#)

Chockerande! Att de fortfarande fanns. När jag ändå skriver om crappy så faller också detta under den kategorin. Små färska pizzor man köpte lokalt i affärens kyldisk. Två strimlor skinka och tre strimlor ost på någon sorts pizzabotten. De var så usla att man fick komplettera med egen fyllning och ost samt fick kasta den oätliga pizzabotten. Men på den tiden jag köpte eländet kostade de bara 10 kr. Och för varje köpt pizza borde jag fått

tillbaka 20 kr för sveda och värk.

Mig gör det inget att de gått i konkurs. Synd om personalen men det måste vara en befrielse för dem. Ungefär som att släppa ut minkar från en minkfarm. Hoppas de klarar sig bättre än minkarna.

 [4 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

📅 18:37:18, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Lång väg till erkännande

Min tredje uppväxtplats, förutom hemmet och skolan, var biblioteket. Jag lånade mängder av böcker och tidskrifter som jag plöjde igenom i en rasande fart. Barnböcker fanns inte i min värld - jag hoppade direkt rakt in i "böcker för äldre barn och ungdomar". När jag började gymnasiet hade jag redan gått igenom vuxensektionens alla böcker. Det var lätt gjort med tanke på att biblioteket i samhället inte var särskilt stort eller omfattande.

Men jag lånade också LP-skivor på biblioteket. Särskilt minns jag hur jag lånade David Bowies skivor, mest för att jag tyckte att han såg cool ut på omslagen (smink- och hårfärgseran). Och jag tyckte det lät skit. Jag var kanske 13-14 år och kände inte igen hans musik. Let's dance kom ut 1983 och jag köpte och uppskattade den skivan (han har sedan gjort avbön och sagt att det är hans sämsta skiva). I dag vet jag inte riktigt. Jag har svängt. Hans tidigare låtar **är** bra. Life on Mars och Heroes är numera odödliga klassiker, också i min värld. Synd att just de två låtarna sålts - när jag hör Life on Mars tänker jag på the crappy show med samma namn, och Heroes är synonymt med crappy SJ.

Jag har haft en nedladdningsdag där jag köpt diverse låtar online. Jag säger bara Barbra Streisand. Guuud, asså... Ba' så bra!

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

📅 10:23:29, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Morgoninsikt

På den tiden jag bodde i det lilla samhället, pratade man med alla man mötte ute. Alla kände alla - även indirekt. När man träffade någon så var det alltid skvaller om någon tredje ej närvarande part. Jag gillade aldrig detta.

Sedan flyttade jag till den mindre/mellanstora staden. Här pratade man också med de flesta man sprang på - åtminstone i det område där man bodde. Grannar pratade med varandra, men även främlingar. Skvaller förekom inte, utan diskussionsämnet var istället "det är för jävligt" och kunde röra sig om kommunpolitiker, något man läst i tidningen, något mord (Kristianstad = kvinnomordens stad). Ganska tröttsamt också, för det var alltid så negativt.

Så flyttade jag så till Göteborg. Massor av människor. Men ingen att prata med när man går utanför dörren. Det känns lite fattigt. Man möter samma människor varje dag då vi är vanedjur och går samma stråk vid samma klockslag. Det jag lärt mig är att vissa hälsar man på, andra inte.

Ovan insikt drabbade mig nu när jag gick en runda till affären. Jag sken upp när två hälsade *glatt* på mig. Några jag kände. Först en flärdtjänstchaufför och sedan en från hämndtjänsten. Sorgligt. Är mitt enda sociala liv att hälsa på människor som utövar service åt mig som jag dessutom betalar för? Men ändå trevligt att de hälsade.

En av anledningarna till att jag flyttade till Gbg var p.g.a. anonymiteten. Men jag hade väl inte riktigt tänkt mig att jag skulle bli osynlig.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

2007-10-07

□ 19:22:40, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Myror i huvudet... och i armen...

Trettio timmars paus från bloggandet. Ett nytt rekord. Tror jag. Egentligen har längden av paus ingen betydelse eftersom det känns lite bättre nu. Jag har sovit mycket och kollat mycket på inspelade avsnitt av Våra bästa år. Jag låg back åtta avsnitt. Kanske mina små känningar som jag tolkade som pseudoskov enbart var abstinens?

Huvudbry. Jag försöker ta reda på mer kring ESBL (extended spectrum beta-lactamase). Tarmbakterier (e-coli eller klebsiella) återfinns där de inte ska vara - t.ex. i sår, i blodet, i urinvägarna, i lungorna. Vid ESBL är antibiotika verkningslöst då bakterierna lärt sig bryta ner läkemedlet och ett, tu, tre så avlider man.

Okej. Jag förstår. Men hur ska det diagnoskodas? Jag förmodar att det är snarlikt med MRSA (Meticillinresistent stafylokokker aureus) vad gäller kodning. Men nu är det inte stafylokokker, utan något annat. Jag har hittat kod för klebsiella pneumoniae (klebsiella i lungorna) men är osäker på de andra möjliga sjukdomsvägarna. Och sedan måste jag hitta en kod för resistens mot antibiotika som i detta fall inte är mot Meticillin, och för det saknas specifik kod. Men när jag söker på nätet för [ICD-10](#) hittar jag kod som inte finns i Sverige än. Kommer koden till Sverige nästa år? Om nu ESBL gått förbi MRSA så borde vi verkligen kunna rapportera den på ett adekvat sätt till Socialstyrelsen.

Oh, nu blev jag nördig. Arbetsrelaterat. Men det är sådant här jag tänker på varje vaken sekund oavsett om jag är på jobbet eller ej. Sjukdomar intresserar mig. Bara jag slipper få dem. Men ärligt - jag känner hur förlamning kommer smygande i min högerarm. Skov eller pseudoskov?

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-06

□ 13:00:16, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dålig på löften

Ibland, men bara ibland, kan det vara lite påfrestande att vara jag. Därför ägnar jag mig åt lite annat i helgen. Vad vet jag inte riktigt än, men här ska jag försöka vara tyst. Jag behöver nog vila på många plan. När jag mår som jag gör just nu tenderar jag att få tunnelseende och upprepar mig samt är osammanhängande. Mitt fokus ligger så mycket i mitt mående och att skriva här förstärker bara det negativa.

 [4 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-05

□ 21:18:16, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Osammanhängande

Insikt. Varför påstår jag att mitt namn är Jontas när jag skriver kommentarer hos andra? Jag heter Jonas. Jag kallas aldrig för något annat heller. Jag har inget smeknamn. Men det har blivit synonymt med mig och särskiljer mig från alla andra Jonassar på nätet. Frågan är om jag borde återta mitt namn? Ajdå. Nu insåg jag plötsligt också att min domän heter Jontas. Jaja... Men det skulle kännas mer som jag om jag också irl kallades för Jontas. Men vill jag det? Tveksamt.

När någon kallar mig för Jontas reagerar jag med att ta på mig min nätidentitet. Som begränsar mig. Som förvandlar mig till en glättig version av Jonas.

Kalla mig Bert-Jonas och jag blir väldigt allvarlig i min framtoning.

Jag vet inte riktigt vem jag är. Beroende på vad man kallar mig förvandlas jag. Tänk att en personlighet kan förändras utifrån vad man kallas.

Undrar om det är därför jag signerar alla mejl med "/j"? En initial begränsar mig inte så mycket som ett namn. Man är sitt namn. Vilket nu mitt är...

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

📅 15:31:31, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Ungefär ont

Sakta men säkert håller jag på att försämrans. Kanske. Ovissheten är gränslös just nu. Förmodligen har jag ett progredierande pseudoskov efter de senaste veckornas härjande. Jag klarar förmodligen bara två saker - arbete plus en fritidssysselsättning. Fritidssysselsättningen är just nu gymmet och allt utöver är en belastning - precis som jag skrev i mitt förra inlägg. Nu blev gymmet också en belastning som jag kände i dag efter snart två veckors uppehåll. Jag har förlorat styrka och koordination i pseudoskovet. Det som jag lekande lätt utfört tidigare på gymmet går i dag inte alls. Därför trappar jag ner gymmet till en gång per vecka. Regelbundenheten krävs oavsett i vilket fysiskt skick jag befinner mig i - jag måste röra mig på. Hur svårt det än är. Hur jobbigt det än är. Och hur ont det än gör. För ont har jag. Den neurogena smärtan som återvänt i högerarmen är olustig. Det är inte ont-ont-aj-smärta, utan mer obehag-øj-det-gör-likksom-ont-typ-smärta. Beröringen av långärmat är på gränsen till outhärdligt, på ett obekvämt sätt.

Varför jag graderar smärta? Smärta är så mycket. Mina störda känselnerv graderar uppfattningen. Plus att jag har hög smärtröskel för riktig smärta, d.v.s. på-platsen-ont-smärta. Det jag har är nervbanorna-spökar-smärta. Hjärnan tror att jag har ont.

Nej, jag förstår det inte heller.

 [3 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-04

📅 22:49:56, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Just nu

Jag blir så trött på mig själv. På att vara trött. Egentligen borde allt vara frid och fröjd med tanke på att jag nu är ledig fyra dagar innan det är dags för nästa arbetspass. Men så är det det där med gymmet... Alla åtagande är jobbigt, oavsett om det nu handlar om arbete eller gym. Allt är en anstränging. Just nu är allt extra ansträngande och jag vet faktiskt inte om vila eller aktivitet är vad jag behöver. Det där med balansgång har aldrig varit min starka sida. Hm, det kan man tolka på två sätt... balansgång... Nåja. När jag har tid med sömn så sover jag åtminstone - så var det ju inte i somras.

Just nu skulle jag vilja ta semester från mig själv.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

📅 18:28:12, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fördomar?

Den maniska och frustrerade läkarsekreteraren på gränsen till nervsammanbrott ser alla sina medarbetande yrkeskategorier som fienden. I dag såg jag en bra beskrivning i form av ett citat som visar på problematiken.

Att leda läkare är som att valla katter.

Och det är därför man aldrig kan bli arg på en läkare, för katter är rara små varelser som bara följer sin genetiska uppsättning. Precis som läkare. Och det är just p.g.a. denna frustration jag under ett års tid utbildat mig till Professionell kodare (i patientklassificering), som är den officiella titeln efter universitetsstudierna.

Men sköterskor då? Är de också som katter? Nej. Mer som byrackor i olika stadier av rabies. Smittan heter högskolestudier i det fallet. Läkare-wannabe. Obstinata. Paradoxen är när en sköterska utbildar sig till läkare. Då kan man valla katten.

Läkarsekreterare? Utan att vara partisk; kameleonter som anpassar sig efter rådande situation i ren självbevareledrift. Annars anfaller vildkatterna och byrackorna.

Åh, jag ska fått mitt betyg! Äntligen! Efter fyra månaders väntan. Där har varit ett jäkla liv eftersom ingen i klassen får ut sina betyg. In på scen klampar jag med mina 47:or och plötsligt går allt att lösa. Jag ryckte lite i trådarna och voilà! Eller en annan liknelse - slår man bara till första dominobrickan så faller även den sista trots mellanleden av hinder.

 • [Ändra..](#)

2007-10-03

□ 20:51:58, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Trixande

Jag hade precis en mejlkonversation med [r2](#) om att jag i nästa vecka åter ska börja utbilda arbetskamrater på jobbet (först sköterskor och sedan sekreterare, inom olika gebiter). Det jag kom tänka på var att inte heller detta är något som besvärar mig. Att stå inför andra, prata, undervisa, argumentera. Egentligen är jag aldrig riktigt förberedd annat än att jag har en röd tråd att följa. Sedan pratar jag på. För jag kan mina ämnen och behöver inte läsa in mig på något. Det är kanske den tryggheten som gör att jag utan problem kan ställa mig längst fram inför ett gäng personer och leverera.

Ovan har jag skrivit om tidigare. Åtminstone känner jag själv igen det jag skriver. Skoltidens redovisningar var kanske inte något jag precis längtade efter. Men då skulle man berätta kring något man egentligen inte kände engagemang inför samtidigt som man hade en klass med ointresserade åhörare. Så ser det inte ut i arbetslivet. Åtminstone inte i mitt fall eftersom önskemålet om att jag ska utbilda inte kommit från mig. Jag ställer upp men initiativet ska inte vara mitt.

Egentligen har jag allt emot mig. Fet och ful. Och pratar obegripligt (skånskan, ni vet). Men jag är inte mitt dåliga självförtroende när målet är något annat. Jag ska undervisa/föreläsa. Jag gör det ofta. Jag är van. Jag går in i min yrkesroll. Och jag har scenvana från barndomens teateruppsättningar och musicerande.

Men framförallt så är det givande. Syfte och mål är klara. Och jag ställer upp. Även om det raserar hela mitt arbetsupplägg i övrigt. Jag har komprimerat i princip 4-5 tjänster till en 75 %-tjänst. Varför? Ett citat:

Den som ingenting har att göra är alltid upptagen.

Svenskt ordspråk

Så är det. Jag har alltid att göra men tar ständigt på mig ännu mer att göra, för jag är aldrig så upptagen att jag säger nej. Tid är relativt. Man kan prioritera och omfördela sin tid.

 • [Ändra..](#)

📅 20:22:15, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En skön känsla

Efter fyra månaders plåga har tandläkaren äntligen lagat "ett litet obetydligt hål". Äsch, för att det från början.

Juli:

Ilningar i en tand - tandhygienist sa: - Skölj med fluor så går det över.

Augusti:

Tandläkare sa: - Äh, där är ett pyttelitet hål som läker om du sköljer med fluor.

September:

Annan tandhygienist sa: - Oh, där är ett litet hål och det måste lagas. Du får en ny tid...

Oktober:

Annan tandläkare sa: - Oj, röntgenbilden från augusti visar en jätteskugga. Du har fått karies under en gammal lagning där hålet letat sig ut. Tandens har sedan tidigare en omfattande lagning (hm, måste vara 20 år sedan) som måste borraras bort.

Hela tanden rök. Hela tanden var tydligen en enda stor lagning med karies under. Mitt "lilla" hål låg farligt nära pulpan men de lyckades rädda roten och bygga upp tanden på nytt. Gratis. Det är skönt med frisktandvård.

Det första tandläkaren frågade var om jag var rädd för honom. Nä, varför skulle jag vara det? Ständigt avbröt han behandlingen för han tyckte han plågade mig. Och att jag behövde vila och sätta mig upp. Varför vet jag inte. Det gjorde inte ont. Det var inte otäckt. Det var inte jobbigt alls. För mig var det enbart avslappnande (jag höll på att somna). Det var vila för mig. Jag behövde inte göra något mer än ligga där, i motsats till de senaste veckornas hektiska liv.

Jag ser det som en 45-minuters spaupplevelse. Ligga där och bli omhändertagen. Med fyra instrument samtidigt i munnen plus två skruvvingar och diverse tamponader. Jag rekommenderar varmt detta.

Och så ska jag förhoppningsvis nu inte längre känna ilningar. Fyra månaders plåga är över.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

📅 15:04:28, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En lur

I går ringde arbetstelefonen väldigt mycket. Konstant, skulle jag vilja påstå. Men i dag - ingenting. Det förstår jag inte riktigt. Om det nu inte kan förklaras med att jag hade den avstängd (endast påslagen i två timmar).

Jag flexade ut 3½ timme för tidigt i dag. Mitt hektiska liv fortsätter men jag har lyckats planera in lite sömn i eftermiddag. Om jag orkar. Jag är alldeles för trött för att sova, känns det som. Äh, jag lägger mig ändå så kan jag vara social med missan och gosa lite med henne. Vem vet var det slutar? Förmodligen med att vi utmattade somnar ovanpå varandra intrasslade i armar och tassor om vartannat.

Förresten - är det inte misstänksamt tyst på [Blåkulla](#)? Ska man vara orolig eller tacksam? 😊 Äh, jag är ju en otacksam människa - alltså får jag vara o-så-rolig.

 [3 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

📅 05:29:29, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Morgonpasset

Pseudoskov. Stickningar i huden hela höger kroppshalva. Så går det när man inte vilar. Men det finns ingen tid. Det blir en väldigt kort arbetsdag. För jag ska till tandläkaren. Och i morgon åter arbete. Gym på fredag. Vila först på lördag. Om jag hinner.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-02

📅 20:24:18, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Sysselsättningsproblem

Öh... Datorn går nu jättesnabbt och jag behöver inte sitta och vänta på att sidor eller program ska laddas in. Mina nätärenden är snabbt avklarade. Vad ska jag nu göra med all extra fritid?

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

📅 18:36:24, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Flärdtjänst del 45 932 och del 45 933

Det kom ingen flärdtjänstbil i tid i morse när jag skulle till jobbet. Några minuter efter att jag skulle blivit hämtad ringde min mobil. Det var chauffören. Han hittade inte. Han hade kört runt men hittade inte min adress. Jag gav olika vägbeskrivningar men han sa ändå att han inte hittade. Han skulle försöka och lade på luren. Ingen bil.

Efter en stund ringde mobilen igen. Han hade testat men kunde fortfarande inte finna min adress. Jag gav alternativa adresser han kunde slå in i sin GPS, men det ville han inte då han inte förstod nyttan. Alltså lade han på luren.

Då ringde jag trafikledningen och förklarade att chauffören inte kunde finna min adress. "Jo, det kan han visst - jag ska ringa honom", sa man på trafikledningen. Och så lade de på luren.

Det gick några minuter, så tyckte jag att jag såg billyktor. Mycket riktigt. Bak tvättstugan stod en taxibil. Jag gick dit men bilen var tom. Efter en stund kom chauffören gående från andra sidan kvarteret. Vi hade funnit varandra. Då ringde trafikledningen till honom men jag hade då redan blivit upplockad.

Chauffören var förtvivlad, ledsen. Det hela hade dragit över en halvtimme efter att jag skulle hämtats. Han hade varit på min adress tidigt, innan jag skulle bli hämtad eller hunnit gå ut. Då han hade varit osäker på adressen (gatuskylt saknas) hade han frågat en tant utanför granndörren om han var på rätt adress. "Nej, då har du kört helt fel. Du ska *dit, dit och runt och iväg*", varför han hade kört sin väg och sedan aldrig funnit adressen så som hon beskrivit det. Detta ljushuvud till granne skulle jag vilja bjuda en kaustiksodadrink på.

Och sedan har jag arbetat i dag samt gått på möte. Arbetstelefonen har ringt något vansinnigt och totalt sett har jag inte hunnit så mycket i dag.

När jag skulle hem från jobbet kom flärdtjänsten i tid. Gissa vilken chaufföre det var? Morgonens. Eftersom jag har en jobbig arbetsadress, som är svårhittad, var han glad att han i morse fick lära sig den adressen. Men problemet kvarstod ändå - han visste inte hur han skulle hitta hem med mig. För något lokalsinne för var jag bor hade han inte fått så som han hade snurrat runt i morse. Det var till att dirigera även hemvägen.

Jag såg också på hans körorder att han skulle hämta en efter att han släppt av mig hemma. "Åh, den adressen ligger i Mölndal (helt annan kommun)", sa han. Öh, nej. Knappast. Det var en grangata till min adress. När jag förklarade detta förstod han inte vart jag menade. Alltså dirigerade jag honom till den gatan först så han skulle hitta dit efter att han kört mig hem. Det förvånade honom. För enligt GPS låg ju gatan i Mölndal. Jo, det gör den - om man skriver in rätt adress på GPS.

En trevlig och engagerad chaufföre, men... utan lokalsinne? Kanske han borde ha en alternativ karriär? Miljöpartist, kanske? De är också väldigt vilsna och kan inte skilja på höger och vänster.

Nåja. Annars kan ha bli min personliga chaufför - för nu har jag lärt honom min och jobbets adress - förmodligen de enda han kan. Något så när.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)

2007-10-01

□ 22:47:54, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Mitt nya snabba liv

Restaurangbesöket avklarad. Självklart blev det vin - alkoholbaserat rödvin. Att jag vågade i dag men inte i fredags beror på att jag i dag inte precis hade tagit en spruta, inte precis tagit värktabletter, inte skulle ta mig hem ensam och modern fyllde 55. Nu är hon hemrest igen och jag är full. Nej, jag tog bara ett glas och jag är inte full à la berusad. Jag är proppfull av god mat. Helst av allt vill jag lägga mig, men då lär jag kräkas. Maten har inte sjunkit undan än. *burp*

När jag ändå gjorde stan passade jag på att köpa Nod32 antivirus och ett nytt bredbandsmodem. Modemet klarar nu av den hastighet jag har på linan och det går något snabbare på nätet. Störst skillnad har inträtt då jag nu avinstallerat Norton antivirus till förmån av Nod32. Skillnad! Som ett exempel: När jag tidigare startade datorn tog det 15 minuter innan jag kunde börja använda den. Med Nod32 tar det istället 3 minuter innan datorn läst in alla nödvändiga filer.

Så, sammanfattningvis har dagen varit god. Och nu börjar min arbetsvecka. Den ser ut att bli hektisk. Som vanligt. Som alltid.

 [Kommentera](#) • [Ändra..](#)

□ 09:29:41, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Två år till

Ni kan vara lugna. Mitt domännamn jontas.com är förlängt med två år. Jo, jag har kollat nu. Jag har fem domännamn och det är inte så dyrt. Totalt betalar jag väl ungefär 250 kronor per år. Webbhotell är inte heller så dyrt. Därför kan jag inte förstå varför man använder gratisbloggar med reklam där man inte har möjlighet att säkerhetskopiera databasen med innehåll.

 [2 kommentarer](#) • [Ändra..](#)